

"Soča"

izhaja vsak petek o poldne in velja s prilogama "Primorce" in "Gospodarski List" vred po pošti prejemata ali v Gorici na dom posiljana:

Vse leta . . . . gld. 4:40,
Pol leta 2:20,
Četr leta . . . . . 1:10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročina znižano, ako se oglaša pri upravnosti.

"Primorec" izhaja vsakih 14 dnij ob enem z ravnimi (na par) "Sočini-mi" številkami.

"Gospodarski List" izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izdejo listi že v četrtek.

SOČA

(Izdaja za deželo.)

Prevrat v Srbiji.

Ko smo v zadnjem "Primoru" izobčili kratko poročice o nezgodnih in tevornih razmerah na Srbskem, nismo še vedeli, kake pomenljive in važne premembre so dovršile v noči od četrtka na petek. Ko sta naša lista že izšla, došla je tudi v Gorico brzojavna novice, da se je kralj Aleksander proglašil polnoletnim, da je odšlovi in ob enem dal zapreti regente, ta je odšlovi liberalno ministerstvo ter menoval novo — radikalno, ki je dandas na Srbskem edino mogoče.

V prvem hipu ni nikče veroval tej novici in vsakdo je nestrenno pričakoval največjih časnikov. In res! Tržaški listi, ki so izšli v petek popoldne ter došli v Gorico včer, potrdili so rečeno novico o državnem prevratu na Srbskem v polnem obsegu. Prevrat dovršil se je takole:

Citateljem našim je znano, kako samoučilski je začelo vladati liberalno regentstvo s pomočjo liberalnega ministerstva, katero pa ni imelo večine naroda za sabo. V senci bajonetov in z nepopisom pritiskom dovršile so se volitve v skupščino, a vključ temu neugodna za liberalce. Da bi imela vlada večino, uničita je nekoliko radikalnih mandator ter pozvala v skupščino liberalne protikandidate, ki so pri volitvi ostali v manjšini. Na to so vsi radikalci in naprednjaki zapustili skupščino ter izdali na narod proglaš, v katerem so naznani v nebo kričeče uroke, radi katerih ne morejo izvrševati pravice, ki so jih dobili z mandatom. Liberalci hoteli so vključ temu izvoliti in pripravljali so se, da si z novimi nasilstvij zagotovljene vlado in oblast v nesrečni mladi kraljevinji. Razburjenost v celih deželi postala je velikanska in lati se je bilo resnih zmešujav in nemirov.

Toda v zadnjem trenotji, ko je bila nera že polna, zasijala je srečna zvezda nad nesrečno Srbijo.

Mladi kralj Saša (tako imenujejo Srbi kralja Aleksandra) imel je okoli sebe dobre, previdne in zveste svetovalce, ki so v opisanih razmerah videli tudi resne nevernosti za vladarsko hišo Obrenovićev. Ti možje so se zbrali okoli mladega kralja ter pomagali mu, da so se odpravili tirani v vladarskih in vladnih sedežev srbskih.

Glavno ulogo igral je kraljev odgojitelj dr. Dokić, razumen in previden mož. Zdi se, da ves preobrat je le njegovo delo.

V prvi vrsti je pridobil zanj kralja Sašo, poučil ga, kakšo se nauje vesti v raznih slučajih, ki bi utegnili nastati, ter navdihnil mu potrebno srčnost. Mladi kralj je povsem odobril Dokićeve načrte. — Razni isti trdje, da dr. Dokić je bil pred 14. in Februarju v Parizu, kjer se je dogovoril o prevratu z razkraljem Milanom; dalje, da je imela roko umeščena tudi Rusija. Toda Dokić je tem vestem oporekal in dejal, da v Parizu niti bil ni; Milan in ruski poslanik v Belgradu tudi nista nič vedela o nameravaniem prevratu.

Gotovo je, da je o nameravanih načrtili vedelo do zadnjega hipa le par merilajnih oseb, sicer bi se prevrat ne bil izvršil takš na tihem in takš srečno, kakor je je.

V četrtek večer pridobil je dr. Dokić za svoj načrt belgrajskoga vojnega poveljnika polkovnika Miljanovića ter kraljevga pobočnika (adjutanta) majorja Cirića. Oba sta z veseljem prizegla kralju zvestobo ter objubila svojo pomoč. Ona sta res i takš pridobili ostale častnike, ki so si razdelili delo, kakor je kazala potreba.

Regenti in ministri niso ničesa slutili. Večer so se podali v konak (kraljevski ivor), kamor so bili namenoma povabljeni in obedu. Med tem, ko se je kralj prijazno razgovarjal in zabaval z njimi, prišli so na tihem v sosednju dvoranu častniki s četjo podčastniških gojencev; hiše ministrov in regentov obstopile so močne straže pod vodstvom častnikov, ki niso nikogar pustile ven ne noter, policijskega načelnika (so-nišljnika liberalcev) so odstranili, a njegove posle prevzel je eden generalov; v vojšnicah bilo je oboroženo vse moživo.

Izhaja vsak petek o poldne in velja s prilogama "Primorec" in "Gospodarski List" vred po pošti prejemata:

Vse leta . . . . gld. 4:40,
Pol leta 2:20,
Četr leta . . . . . 1:10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročina znižana, ako se oglaša pri upravnosti.

"Primorec" izhaja vsakih 14 dnij ob enem z ravnimi (na par) "Sočini-mi" številkami.

"Gospodarski List" izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kadar je v petek praznik, izdejo listi že v četrtek.

ni vedelo, za kaj da gre. Sploh se je storilo vse, kar v takih trenotjih zahteva modra previdnost.

Ko je bilo dano dogovorjeno znamenje, da je vse pripravljeno, postal je mladi kralj nakrat bolj resen, ker prišlo je odločilno, usodepolno trenotje. Toda kralj je izvršil svojo ulogo s toliko odločnostjo ter ob enem z dostojanstveno bladnokrvnostjo, kakoršne bi nihče ne pričakoval od mladiča njegove starosti. Naznani je regentom in ministrom, da jih več ne potrebuje, ker se proglaša polnoletnim, vzemši vlado v svoje roke. O načinu, kakš je kralj to sporočil regentom in ministrom ter o dogodkih, ki so neposredno sledili, prihajo različna poročila v javnost. Prvo poročilo pravi, da je kralj takš-ko razočar strmečima regentom svoj sklep: Vidva gospoda nista opravljala zavpanja, katero je v vaju stavil moj oče, marveč pripravila sta v nevarnost ustavno življenje. Zato hočem s pomočjo raznih rodiljubov sam prevzeti vlado, proglašuje se polnoletnim.

Regent in ministri bili so vsi prepdeni, takš-nepričakovani in grozen udarec so doživelj; vsi bledi so postali in skoro besedice niso mogli spregovoriti. Regent Ristić se je vendar ohrabril in dejal: "To je nevaren korak, Veličanstvo". (Po drugih poročilih je pa baje dejal tudi to-le, "Za vlado ste se premedladi, Veličanstvo", — a kralj mu je takoj pretrgal govor: "in Vi prestar.") Bolj srčen je postal drugi regent general Belimarković, ki je ugovarjal kralju, da to ne sme biti, da tak korak je proti ustavi, da bi to bilo nevarno za kraljevino in vladarsko hišo itd. — in poročil je baje s sabijo, hoteč zapustiti dvorano. Kralj se obrne k svojemu pobočniku Ciriću rekoč: "Storite svojo dolžnost!" Cirić potegne iz žepa samokres, pomari Belimarković na nos in deč: "Nazaj gospod general". Na to vstopijo iz sosednje dvorane častniki in podčastniki z viharnimi klici: "Za kralja i gospodara!" S tem je bilo konec sleherne srčnosti regentov in ministrov, katere so odvedli na varen kraj, kjer so jih zavarovali s primerno stražo. Ob 3. zjutraj so jih odpeljali v dvornih kočijah v njihova stnovanja, kjer so ostali do poldne pod vojaškim nadzorstvom.

Rekli smo, da je bilo v vojašnicah vse moštvo pod orožjem. Proti polnoleti naznani so povejuji vojakom, da jih kralj še tekom noči počasti s svojim obiskom. Okoli 2. popolnoleti je kralj res došel z večjim spremstvom v vojašnice, kjer so mu vojaki prisegli zvestobo. Enako se je zgodilo v teku noči po celej kraljevini, kajti brzov so takoj prejele vojaške moći v svoje roke. Zjutraj prisegali so kralju zvestobo tudi uradniki po celej kraljevini. Takš je postal mladoletni kralj (ina komaj 16½ let) v eni noči brez velikega hrupa počeni — vladar Srbije.

Že večer ob 10. uri se je stavila v državni tiskarui pod nadzorstvom častnikov sledča proklamacija na narod:

"Srbi! Kadgor su životni probitci srbskoga naroda zahtevali, moji su se pradedorji Obrenovići seki put podvergnuli službi srbske državne ideje, u kojoj su odgojeni.

Vjeren narodnomu duhu, danas mi ne-laže dučnost, da se poredem za primjerima svojih pradedorova. U sadašnje doba imao bi se mirno razvijati narodni život, pod zaštitom ustava, što ga je dio zemlji moj prejasni otac u sporazumu sa scim strankama i sa samim narodom.

Začje je vrieme, na žalosi, ustava uprijeti toli ka pogibelj; gradjanska su prava mojih milih Srbia bila tako do vjebena, ustavni položaj narodnog a zastupstva tako ponizan, te nesmijem oklicevati, da učinim kraj ovom zlostavnom stanju."

Srb! Počev od danas primam u svoje ruke kraljevsku moč; počev od danas stupa ustav u podpunu snagu, dobiva podpunu vrednost. Uzdajuci se u srečnu zvezdu Obrenoviću, vladati ēu svojom zemljom ustavno i zakonito. Za to vas see pozivjem, da mi vjerno i edano služite. Premili narod! Moleči usrdno Boga, da bdiče nad svakim mojim korakom, završujem, kličući: Živio narod!"

Podpis: Aleksander.

Beograd, 1. (13) travnja 1893.

Ta proklamacija nabila se je zjutraj po belgrajskih voglih, a narod jo je z odštevljem čital. Objavili so jo tudi radikalni listi — dočim liberalni listi niso še nič vedeli, kaj se je zgodilo po noči. Nekoji liberalni poslanci prišli so ob 9. zjutraj pred skupščino, ker je bila naznanjena seja, a tu so se le doznavali o dogodkih pretekle noči. Mislimo si njih iznenadenje! — Po celem Belgradu začele so se prikazovati zavsteve na hišah, a mnoge hiše kasrili so s preogrami, cvetljami in drugačnimi dekoracijami. Navdušenje postal je čedalje večje: po mestu so se zbirale nebrojne množice naroda, ki so radostno pozdravljale kraljev korak ter demonstrirale proti bivšim regentom in ministrom.

Ob 10. zjutraj izšle so uradne "Srpke Novine", ki so objavile dva kraljeva "ukaza". S prvim kralj odslovi regenta, z drugim odslovi ministerstvo ter imenuje nove ministre, ki so sledči: predsednik dr. Lazar Dokić, vojni min. general Dragotin Franasović, finančni min. dr. Mih. Vučić, notranji min. Svetozor Milosavljević, zunanj. min. Andrej Nikolić, trgovinski min. Raša Milošević.

Razpuščena je bila pa tudi skupščina, razpisane nove volitve ter skupščina sklicana na 1. dan maja. — Liberalci se volitev najbrže niti ne udeležijo, ker razsrejenost naroda proti njim je velika. Liberalni listi od sobote niti ne izhajajo več.

V petek večer bil je ves Belgrad silajno razsvetljen; na tisoče naroda valilo se je po ulicah z gromovitim živio-klici na kraju. Kralj se je tudi pokazal na balkonu ter zahvalil meščane za takš-sijajen izraz priznanja in udanosti. Ob enem je zatrjeval, da hoče biti zvest varuh ustavnih pravic ter pospešitelj prave svobode. Take izjave je mladi kralj izstrelil pri raznih drugih prilikah, kar je naredilo na ves narod najboljši utis. Enako Belgradu bila so razsvetljena vsa srbska mesta.

V nedeljo se je vršila svečana služba božja, katere se je udeležil kralj z vsemi ministri. Metropolit Mihail (ki je liberalec in zdaj nepriljubljen) imel je do kralja nagovor.

V ponedeljek je kralj sprejel v avdijenciji vse inozemske poslanike, kar je dokaz, da druge države se ne bodo mešale v to — notranjo srbsko zadevo. Sploh pa je prevrat naredil po vsem izobraženem svetu najboljši utis; vsi listi brez izjeme občudujejo odločno in možno postopanje mladega kralja, ki je zgodaj dozorel, kar je umljivo, ker je veliko neprijetaega in čudovitega skusil in doživelj.

Nova vlada hoče ohraniti prijazne razmere z vsemi sosednjimi državami. Sklenila je tudi, da hoče zaprečiti vsakonino maščevanje razkačenega naroda do liberalcev — Zato je po sama dala zapreti nekaterim liberalnim prefektom, ki so silovito in nezakonito postopali pri volitvah; odstavila je tudi liberalne više uradnike, da ji ne bodo delali ovir pri izvrševanju postavljenih naloge.

Cuje se, da se Milan tudi zdaj ne vrne na Srbsko, pač pa, da utegne v kratkom dospetti, tjkaj kraljica Natalija. To bi bil drugi srčen dan za mlado, a nesrečno kraljevino Srbiju ter za 16½ let starega polnoletnega kralja Aleksandra.

Cas bi bil, da bi i kraljeva mati Natalija dobila sijajno zadoščenje za vse, kar je bridkega doživelala na srbskih tleh, katera ljubi kot svojo drugo domovino. Plemenita žena uživa simpatije vsega izobraženega svetja, kajti njeno življenje, čisto in kreporno, je odprta knjiga, polna tragičnih priporov, v kojih se nam Natalija kaže kot uzor žene in matere, kot čudovito junakinja velikemu romanu, ki se godi pred našimi očmi in kot žrtev skrajno neprijazne usode.

Zdi se, da je vsaj enega dela njenih muk zdaj konec in da bo odslej mirno živel na strani svojega kraljevskega sina. Njena sreča bila bi ob enem sreča sinova, sreča vsega naroda srbskega.

DOPISI

Iz branjske doline, 13. aprila. — Maršikdo se bo čudil, ko bo čital dopis pod tem naslovom; saj ga še ni bilo v predalih cenzurah "Soče", odkar se pomni. (P)

Oznanila

in "poslanice" plačajo se za štiristope petit-vrato:

8 kr. če se tiskajo 1krat,
7 " " " 2 "
6 " " " 3 "

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Poznanične številke dobivajo se v to-bakernah v Nunski in Šolaski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvo, naročina in reklamacije pa upravnemu "Soče". — Neplačanih pism uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnštvo je v Mar. zinjevihi, Via del Mercato N. 19, II.

Kdor pozna tukajšnja razmere, vč, kje nas najbolj želi čevalj in česa nam je neobhodno potreba, da pridamo v dotiku s svetom, namešč — branjske ceste.

Dolgo let so se potegovali za to cesto nekteri veljaki in sicer vztrajno, ne bojeli se dolgih potij in dragih žrtvovanj, da bi le na merodajnem mestu pokazali, koliko važnosti bi bila ta cesta v vsakoršnem osnu, — dokler niso res izposlovali pri vledi pred dvevema letoma 5000 gld. Ta vseča novica vzradila jo vsakega Branidarja, ker odpre se mu pot v boljšo bodočnost. Jezni istega leta potem začeli so marljivo graditi cesto; ko pa je pošel denar, ustavili so tu delo, le za most v Dolnji Branici so še nekaj prihranili, ker zgradil se je še le, vsled zadrževanja odjemnika, prošle januar. Njegovi računi odobrili so se dne 3. februarja 1893.

Ker je sedaj vsa vladna podpora potrabilna, upati je, da vlada zapet kaj dovoli za nadaljno gradnjo ceste.

Možje! Prosite in trkajte tudi zanapravljeno, dokler je čas, da bi se započelo delo branjske ceste še to spomlad nadaljevalo.

V Šmarijah nameravajo ustanoviti "Branjno društvo". Samo želevi je, da bi se omovalci bolj podvzeli ter poslali pravila v potrditev.

Hrpa ali influenca tod močno go-spodari; takoj po prazničnih oglasilu se je skoro v vsakej hiši; žrtev pa ne zahteva.

Sedaj se nam letos obeta mnogo, ker drevje cvete v zeló ugodnem vremenu; marelica pa so že sploh odcevle. Že več let zaporedoma pritisnilo je ob času cvetja deževno vreme ali megle, takš, da je ostalo prav malo sadja. Letos pa imamo upanje, da se zopet spreorune na staro pot.

Iz tolminke okolice, 1. aprila. V bližnjem Tolminu ustanovilo se je pred par leti "Društvo za cepšavo Tolmin". Društvo lepo napreduje in na mnogih krajev vidiš uspehl delovanja. Ker mi ravno čas dopušča, napotil sem se s prijatelji proti "Gradu". Oko se mi uravni na ličnej tablici, na kojej sem č

večji nasprotniki vsakoršnemu napredku so tisti, ki bi morali biti v tem oziru povsod prvi.

Tudi naše "Bralno društvo" mora veliko trpeti vsele splošne nemarnosti z ene strani, z druge pa vsele čitnega nasprotovanja tistih, ki bi morali stati z dobrimi izgledom v priki vrsti. Ne le to, da sami niso "udje" društva, ampak že druge odvračajo od njega. Čemu pa je podobno tako ravnanje?

Naj bi se čim prej odpravile take nezdrave razmere! Gorjanci! Pozabimo na vse desedanje navazitvenosti in začnimo na novo pridno delovati za svoj splošni blagor ter za slavo in boljšo prihodnost skupne slovenske domovine!

— J. —

In Kranjskih bratov, 20. aprila. Vedno pogostejo ali si se jedikovanje o propadu kmečkega stanu. Navajajo se mnogi razlogi.

Naj kmet ima le eden, in ta je — davek.

Ros je, kakor se vedno piše, da so davki neznosni, a mnogo, mnogo zakrivi tudi samo kmečko ljudstvo, kero samo sebe kveti. Najboljši moči, ktere so zmožne obdelovati polje, gredo že v zgodiom pomladiskat delo na tuje, navadno, k zgradbam novih železnic. Mladieniči od 17 let naprej se vrajo na tuje, kakor bi ali v obljubljeno delo. Po novem leta odrinilo jih je iz kalake občina nad 100, ne vstevki onih, kteri so se od prejšnjih let na tajem.

Sedaj, ko je dela čez mero, catali so le hišni gospodarji, (in še ti ne povsod) tako da pride na vsako hišo komaj ena delavaka močka mod. Doma ostali sicer delajo, trdijo se in ubijajo, a obdelati moreje le slabje svoje polje. Slabo obdelano — malo pridelano.

Pomagati si pa uborni kmet ne more, ker tudi za denar ne more si dobiti delavcev. To uzočuje, da dneva se vedno višajo, in za kmeta, kero potrebuje obilo delavcev, je to višanje dena neznosno. Le en slučaj. Pred dobrimi 10 leti dobil je delavec 10-15 krajcerjev in hrano na dan. Sedaj je prišlo že do 50 kr. in hrana. To občutijo dobre kmečke hiše prav hudo. Skoro vsi najboljši kmety, ktori so pred leti daleč na okoli sloveli, zdaj ginejo.

A to ni še dovolj. Začeli so sedaj že zahajati na tuje tudi sinovi kakor tudi gospodarji premožnih hiš, mialeč, da si zasluzijo na tujem denar, ne da bi pomisili, koliko trpi pri tem polje in sploh celo gospodarstvo.

Hudo je to za kmeta, kakor za celo občino a najhuje je to, da vsi poletni izseljeni pridejo na zimo domov, kjer morajo jesti, kar so domači z velikim trudem pridelali. In žali Bog, priznati se mora, da ne prineseo seboj nikakih dobrih nauk. tamveč pohujšanje in po glavah jim rojijo kletvine vsakovrstnih jezikov. Kaj imamo pričakovati od takih ljudij, ko stopijo v zrelo možko dobo? Dobrega gotovo nič.

Zato bi bilo dobro, da bi za to postavljene oblastnije nekoliko ostreje postopale in da bi vsaj deloma zaprečile tako poletno izseljevanje, če ne pri ubožnejših, vsaj pri bogatejših. Drugači morajo vse kmetije iti na buben. (Taka omejitev daje težko dosegati tak, kakor mislite. Oblastnije nimajo take oblasti. Uredni.)

Nabrežina, 13. aprila. — "Leg a Nazionale" je začela v pondeljek zidati šolsko poslopje za laško šolo v Sv. Krizu. Poslopje bo stalo na namem skoro v sredi med Sv. Krizem in Nabrežino. Namen je preočiten. Upamo pa, da se "Lega Nazionale" korenito prevara, ker skrbeli bomo za to, da v to šolo ne bo hodil niti eden slovenski otrok iz naše vasi. Naj bi nas posnemali še sosednji Krizani, pa bo šola prazna. — Zgradbo poslopja je prevzel g. Tonies, ki ima nad svojo kamnoseško delavnico na Nabrežini samo nemški čopis. Tudi v Sv. Krizu imá nekdo samo nemški napis. Kje pa so Nemci?

V Sv. Krizu se je ustanovil pevski zbor. To je pa takško razbarilo gospočio na tržaškem magistratu, da se poslali v sv. Kriz enega svojih uradnikov, ki je s pomočjo križkega kapovile Jape Kocjanovega preiskoval, kdo poučuje, kdo je društvo spravil na nogo, kdo so udje, itd. Ako bi se učili laško peti, gotovo bi jih na magistratu še kvalificili in podpirali. — Krizani, nih se ne straže, marez v hрабro vstrajajte pri začetem koraku. Ves slovenski narod je za vami!

Rim, 19. aprila. — Slovensko romanje je dovršeno; zadnji Slovenci odhajajo danes ali jutri in Rima, potem ko so bili mnogi tadi v Napulju, Pompeju in na Vesuvu. K sv. Očetu šli so Slovenci kot "rep" Nemcev. Ko smo se prezeli pred hodnikom "delle carte geografiche", kjer je bila audiencija (dne 14. t. m.), klicali so: "Oster. Pilger voran! Slovenci počakajte! Vsi drugi romari predstavili so se sv. Očetu pod imenom svoje narodnosti. Zjednjeni Rusini so ališali celo v svojem jeziku sv. mašo v cerkvi sv. Petra in sicer na privilegovanem altarju, kjer sme le papež sam maševati. Sv. Oče pa so rusinsku škofu dovolili, da je opravil nekrivino daritve na tem altarju pred verniki zjednjenega grške cerkve. Armenci, Rumunci, Madjari, Poljaki — da ne govorim o vseh narodnostih — predstavili so se papežu kot skupna narodnost in tosto storili bodo tudi Čehi te dni, le Slovenci služijo povsedi za "stafazo". To je "znamenje časa!"

Sicer se je pa ališal pri sprejemu poleg gromovitega "hoch" tudi zelo krepek "živio" in "slava". Sv. Oče so bili zelo prijazni in neutrudljivi, čeravno jim morajo plemički stražniki vedno roko podpirati. Posebno gulinjiv je bil prizor, ko je neka gospa predstavila svojega malega sinčka, katerega so si dali v narode položiti in kojega so dolgo prisrčno objemali. Mati je bila tako gulinjiva, da je samega veselja debele solze prelivala.

Pri avdijenciji stali smo Goričani ravno nasproti zamjevidu (na steni naslikanemu), ki predstavlja Furlanijo. Na njem smo čitali imena: Tergeste, S. Giovanni, Duino, Dornberg ("Montespin" kje si?), S. Croce (vipavski) in Runzina, a Vaše "italijanske" Gorice nesmo mogli nikjer najti. Zadej za temi imeni je bilo nakopičeno vse polno gorā brez imen.

Družbeni zbor goriški

Ker je bil vsled cesarskega patentu z dne 26. marca 1893., deželni zbor, kateri je bil po Najvišjem sklepu z dne 11. septembra 1892. odložil svoje zborovanje, na ucerajšnji dan zopet sklican zbrali so se njegovi udje v postavnem številu v deželni dvorani in deželni glavar je ob 4. uri popoldne otvoril IV. sejo sedanjega zasedanja. Poslanka barona Locatelli in Ritter sta pismeno naznauila, da sta, prvi po ženitvi v svoji družini, drugi pa drugih opravilih zadržana udeležiti se današnje seje.

Predsednik naznani, da je Nj. Veličanstvo presv. cesar z najvišjim sklepom 24. novembra 1892. potrdil deželne priklade in davčnine, ki jih je deželni zbor naložil v III. seji za tekoče leto, potem da je na mestništvo vsled najvišjega sklepa 19. avgusta 1892. predložilo deželni zboru dva vladina predloga v obravnavo: prvi zadeva novi lovske zakoni za pokneženo grofijo Goriško in Gradiščansko, drugi pa zakon o tem, kar je zahtevati od stražnikov, nastavljenih za varstvo zemljische kulture, da se morejo pridržiti in zapriseči.

Oba načrta postav se po predloga poslanca viteza Dottorija izročita posebnemu odseku 7 udov za obravnavo.

Dolgo vrsto peticij izroči zbor po vsebinu nekatere petičjskemu, druge pravne in dve cestnemu odseku.

O prvi točki dnevnega reda predlogu deželni odbor po svojem poročevalcu d.r. Tonkliju Nikolaju račune vseh zalogov, ki so v deželni upravi, finančnemu odseku v obravnavo.

Potem poroča deželni odbornik dr. Verzegnassi o načrtu nove cestne postave, katero bo imel po predlogu poslanca viteza Tonklija razpravljati tisti odsek, kojemu je izročena lovska postava v obravnavo. Slednjie se izroči načrt postave o ribnjem lovju v suhozemskih vodah posebnemu odseku 7 udov. Volitev dveh odsekov je imela ta izid: V odsek za cestno in lovsko postavo so izvoljeni poslanci Dottori, Ivančič, Kocjančič, Locatelli, Mahorčič, Ritter in Verzegnassi; v odsek ki bo razpravljal postavo v ribnjenu pa poslanci Dottori, Lovisoni, Ritter, Verzegnassi, Rojic, Ivančič in Kocjančič.

Oba odseka sta imenovala predsednikom starostvo viteza Dottorija:

S tem je končala seja — pri kateri sta samo dva poslušalca polnila prostor, odmenjen za poslušalce.

Koj pa seji so se odseki lotili svojega delovanja.

Politični razgled

Austrijske dežele. — (Nadvojroda Rainer) odpeljal se je 18 t. m. v Rim k srebrni poroki italijanskega kralja.

(Ruski veleposlanik) na Dunajskem deoru, knez Lobanov, bil je nekaj časa v Petrogradu; 18. t. m. se je zopet povrnil na Dunaj.

(Dr. Madejski), drugi podpredsednik poslanske zbornice, bo baje imenovan predsednikom višjemu sodišču v Krakovu. Kot tak bi se odpovedal mandatu in s tem bi postal prazno mesto drugega podpredsednika, kar bi ugajalo konservativnim življem v poljskem klubu.

(Na Dunaju) vršile so se volitve v mestni zbor. Nasproti ste si stale dve stranki: liberalna ali židovska in protisemitska. V tretem in drugem razredu ohranile sta obe stranki dosedanje mandata; toda v prvem razredu so protisemiti pridobili pet novih mandatov, da jih imajo zdaj v tem razredu šest, kar je pomenjalo napredek, ki dokazuje, da protisemitski prodira celo v ujiboljše dunajske kroge. Veselo znamenje! Med izvoljenimi je tudi znani državni poslanec dr. Gessmann, ki je z dr. Luegerjem vred jako prijezen težnjem Jugoslovjan.

(Nemški nacionalci) v deželnozborskih klubih v Gradcu in v Pragi se hočejo ločiti od liberalcev. Prav! Le narazen!

(V deželnem zboru češkem) namenavajo Mlađečki predlagati načrt zakona, s katerim naj bi se uvedlo splošno volilno pravo.

Hrvatsko. — (Združena opozicija) doživlja slavlje za slavljem; cela kra-

jevina je kar prerojena po novem življenju, ki preinja vsako istinito hrvatsko srce. Za Varaždinom prišel je na vrsto Brod na Šavi, kjer so se Hrvati že le pred par tedni etresli nemškega gospodstva v mestni upravi, kakor smo poročili o svojem času. — V Brodu se je vršil vgnedelje komers v proslavo zdržene opozicije; slavnost dovršila se je sijajno. Došlo je 70 brzjavnikov pozdravov. Napitnice so se vršile: kralju, združenju opoziciji, Brodjanom, Starčeviču Strossmayerju, seljakom, domovini, Polnogorču, brodskim krasoticom, vrlemu predsedniku Briču, časnikarom, itd. Odusevanje bilo je velikansko. Prav! Vstrajno naprej!

V soboto večer vršil se je v brodski čitalnici slavosten večer na čest odličnemu pravcu Fol-

negoviču. Dober se je sijajno.

— (Madžaronom v Zagrebu) ne

dă mirno spati misel, da se bo kmalu gradil

Starčevičev dom

, ki bo središče združene

opozicije. Zato hočejo tudi oni postaviti enako

palac v Zagrebu. Začeli so zbirati že doneske.

No, narod hrvatski jim ne pojde na limanice!

— (V Novi Gradiški) namatili so

nekaj židovskega naduteža, ki rkljub opominom

ni holt sneti klobuka, ko je šlo mimo procesija.

Zid je takšo nesramen, da zdaj že loži one,

ki so ga poučili na občutljiv način o tem, kar se spodbodi.

— (V Zagrebu) vrši se silna agita-

cija v tretjem volilnem okraju za zabor.

Zjednjena opozicija kandiduje dr. Amruš, madžaroni pa zvečiljskega rektorja dr. Pliveriča.

Nas urednik se je razgovarjal te

dni z ožnjim Pliveričevim sorodnikom,

ki je dejal, da se cela rodbina sramuje, ker je Pliverič prestolil v madžaronski tabor, dasi je

bil poprej iskren Hroat in je spisal celo nemško

knjigo o hrvatskem državnem pravu. Sorodniki

sodijo, da se je Pliverič moral udati le hude-

mu pritisku — od zgoraj.

Ta volitev vršila se je uceraj. Sinoči smo

dobili brzjavno vest od urednišča "Hrvatske",

da je bil izvoljen kandidat zjednjene o-

pozicije dr. Amruš. To je prei blagodejen

sad zjednjene opozicije, koji osreči vse prave

hrvatske in slovenske ter slovanske sinove v obči.

Slava zjednjene opoziciji! Živila Hrvatska!

Razne države. — (Odelavske nemirih) v Belgiji pisali smo že očkrat. Zadnji smo omenili, da delavci zahtevajo splošno volilno pravico. Ta zahteva postala je za Bel-

gijsko usodepolna, ker zbornica te pravice ne

mara dovoliti, delavci pa nobelo odnemati. Bel-

gijska zbornica je res sedanjena na takoj kri-

vični podlagi. — Delavci so začeli strajkati in

razzajati; vseh takih delavcev je nad 200.000;

niti vojaški sili se ne umaknejo, raja se spuščajo z njimi v krevane boje in v smrtnе nevarnosti.

Veliko delavcev je pobitih, še več ranjene,

pa tudi vojakov. Posebno v glavnem mestu

Bruselju godje se nevarne reči. Šole so zaprte,

gladišča tudi; nad dve tretjini tovaren moralo

je ustaviti delo, delavci pa štrajka nad 80.000;

prodajalnice in krme se zapirajo; izgredil in

pojši vrši se vsak hip — celo mestni župan je bil smrtno pobit. Tudi kraljevski dvor je v

nevarnosti. Ako zbornica ne dovoli splošne volilne pravice utegnejo ti nemiri postati še ne-

varnejši obstanek sedanjega reda v Belgiji.

— (V Parizu) so imeli mestne volitve,

pri katerih so bili izvoljeni vse dosedanji sta-

rašnje. Redka prikozen v takó velikanskem

mestu.

(Črnogorski naslednik) Danilo od-

potoval je v Rim, da bo prisoten pri srebrni

poroki italijanske kraljevske dvojice.

Domače in razne novice

Osebne vesti. — Gosp. Davorin Cenčić, učitelj na slovenski šoli v Ločniku, poročil se je 12. t. m. v Komnu z g. čno Marijo Bunc, hčerjo nadučitelja v pokoju.

— Gosp. Anton Cinglerli, carinski prejemnik v Fazani v Istri, poročil se je 15 t. m. v rojstni vasi v St. Andrežu pri Gorici z domačinko Lucijo Furian.</p

skrbo trudil, da bi po svoji moči pripomogel k zboljšanju duševnega in gmotnega stanja naših občin, in veselilo me je, posneti iz zaključka gori omenjene vloge, da gosp. župan to moje prizadevanje tudi prihvaja. —

Sprejmite gosp. župan zagotovilo mojega posebnega spoštovanja. —

c. k. okrajno glavarstvo.

7 Gorici dne 10. aprila 1893.

c. k. namestništveni stetovalec.

Besizle, s. r.

Vabilo. — Katoliško politično bralno društvo v Podgori priredi v nedeljo, 23. t. m. v svojih prostorijih besedo z naslednjim sporedom: 1. A. Nedved: Popotna posesa, moški zbor 2. Pozdrav 3. I. pl. Zajc: Nočni stražari, moški zbor. 4. — M. Vilhar: Župan, šaloigra v 2 delih. Osebe: Jaka Dolinar, župan. Miha, Anička, njegova otroka. Janez Anže, Tomaž Vrh, sosed. 5. Gj. Eisenhut: V paravi, moški zbor. 6. Srečkanje. Po besedi prosta zabava. Vstopnina za nead 10 kr., sedež 10 kr., srečka 10 kr. Začetek o 5. uri. K obilni vdeležbi večji vladivo — Odbor.

Zabavni vlak od Trsta do Kormina bo odzej vozil celo poletje do 15. oktobra vsako nedeljo in praznik; iz Trsta gre ob 2. pop. iz Kormina po ob 9. zvečer. Cene so znižane na polovico.

V Krombergu blizu Šolskega poslopja nasli so nov studentec, ki bo zadoščal potrebam vseh sosedov. Nekateri možje so prosili, naj bi občina spravila studentec na cesto, kar bi bilo prav koristno; a to se ni zgodilo. Zdaj so nekateri sosedje studentec sami priredili za rabo na mestu, kjer privrje iz zemelje.

Ovrženo volitve. — Namestništvo je ovrglo občinsko volitve tretjega razreda v Ločniku in ono prvega razreda v Solkanu. — Geriški „Legovci“ in „Corrierovi“ se bodo s podvojenim silo pripravljali za novo volitve v Ločniku. Zato bo treba napeti vse moči tudi od naše strani. Pred vsem bo paziti na to, da se volitve razpiše in da se volilci razdelijo na dva dne ter da se že naprej zapreči vsaka nepostavnost, ki se je zadnjih vršila vselej neprevidnosti od naše strani. — V Solkanu pa je grozdje prekiselo, zato se nasprotna stranka najbrže niti volitve ne udeleži. To bi bilo se najpametnejše v korist vseh nasprotnih volilcev prvega razreda.

V Ločniku začela je v sredo večer načadna vsakodnevna trdnevnica na čast varstva sv. Jožefa, ki se obhaja vselej tri dni pred tretjo povelenično nedeljo. Za to pritiko došel je v Ločnik cerkveni govornik Alojzij Sambuc; v sredo večer je imel en govor, učeraj, danes in jutri pa po dva. Konča v nedeljo s slovensko sv. mašo, pri kateri bo petje z orkestrom, ker bo isti dan tudi sv. Jurij, varuh ločniške župnije. Popoldne ob 4. bo procesija s podobo sv. Jožefa.

Iz Ajdovščine prejeli smo prepozno za to številko obširnejši popis prve veselice tamošnje ženske podružnice sv. C. in M. Zato le na kratko o njej samó nekoliko vrstic.

Udeležba iz Ajdovščine in okolice bila je ogromna, takš da so rodoljubi sprožili misel, kakš potreben bi bil v Ajdovščini poseben „Narodni dom“ z večjimi prostori. Došlo je več pozdravov, med temi od ženske podružnice tolminske. — Gospa Leopoldina Kersnikova govorila je o ustanovitvi ženske podružnice ter o namenu naše Šolske družbe. G.čni Olga Žvokelj in Emilija Jurman igrale sta na glasovir; g.čna Olga Fabiani je pela samospev „Dekliška tožba“ in deklamovala Gregorčeve „Velikonočno“; g.čni Mrevlje in Golja svirela sta na citre; g.čni Friderika Makovec in Josipina Valič pele ste Volaričev dvospev „O da bi le v eno besedo“. Vse te točke dovršile so se prav dobro. — Tudi pevski zbor „Vrščava“ Ed.ost je dovršeno pel tri zbere. Prav dobro se je predstavljal igra „Dve tašči“ (katera pa potrebuje razumne pile, predno se jo spravi oder. Uredn.) — Po „besedi“ vršila se je med godbo, petjem in napitnicami prijetna domača zabava. — Konečno dopisnik zahvali vse sodelovalce, vspodbuja mlado podružnico na delo ter zakliče: „Slava vrlim odbornicam in njih rodoljubni gospoj predsednici!“

Iz tekmarskih hribov prejeli smo od narodnika obširnejši dopis v obrambo g. M. H., katerega je nekdo napadel v predzadnji „Soči“ z dopisom v hribovskem narečju. Ker pa oni dopis ne zasuži, da bi dovolili radi njega večjo polemiko, zato le na kratko omenimo vsebino te obrambe.

Branitelj pravi, da je napadeni g. M. H. v hribih povsod dobro znan in občen spoštovan, da je značajan in vseskozi pošten mož, kakorsni nači bi bilo veliko. V njegovi prodajalnici vrši se vse pravilno in pošteno. Sosedje so mu celo prav hvaležni, ker z njegovo pomočjo lože in draže spravijo svoje pridele v denar, od njega pa kupujejo razno blago po istih cenah, kakor v Gorici. Zlasti maslo je vedno par novcev dražje, od kar je začel on kupčevati. — Dalje branitelj prav odločno odklanja predlagano „staroverstvo“ in pravi: „G. M. H. si šteje v čast, da nosi vero, značaj in popolno podobo svojih roditeljev.“

Branitelj meni, da prvi dopisnik je imel namen škodovati g. M. H., ker mu je nevoščiv. — Toliko naj zadošča g. M. H. v zadoščje in pomirjenje.

Tolminška Čitalnica imá nekaj časa sem pevski zbor, ki se prav pridno vsak večer vadi v narodnem petju. Dne 7. maja nastopi prvič pred občinstvo s koncertom in takó nekoliko oziví tamošnje čitalniško življenje. — Ta zbor nabral je v gostilni pri Modrijanu za družbo sv. C. in M. 4 gt. 36 kr. — To je zoper vest iz probujajočega se Tolmina. Naprej!

Iz Tolmina smo prejeli na ogled srečko loterije, katero je priredilo tamošnje „društvo za olešavo Tolmina in okolice.“ Loterija obsegata 4000 srečk po 10 kr.; 7. maja bo izzrebanh čez (!) 60 dobitkov v vrednosti veliko čez (!) 100 gld. — Glavni dobitek bo: zbirka 12 nenavadnih starih srebrnih denarjev. Dobitki, kateri so do 1. julija ne naznani, porabijo se v korist društva.

Take določbe čitamo na srečki ali na „žrebu“ (!) Srečke so na eni strani slovenske, na drugi nemške (?!), a tiskal jih je izdajatelj „Corriera“ — Paternolfi.

Tako loterijo priredi v Tolminu. Bog daj srečo!

Iz Boča nam poročajo: Na Boču imamo veliko ušo, kakoršne ob tem času ne pomnimo. Posejali smo, a nič ne raste, zlasti tam, kjer je bolj peščen svet. Ako kmalu ne bo dežja, bo slabo za nas. (Tudi v goriški okolici in drugod vlažna sraša. Ur.) Dnevi so sicer topli, noči pa so prav mrzle; vsako jutro imamo prav občutljiv mrz. — Mlekarnica je začela dobro napredovati; ljudje imajo vedno več veselja do nje. Samo eno še pogrešamo: dobrih kupcev. Morebiti bomo polagoma tudi dobro prodajali svoje blago, a najpoprej skrbimo za to, da ga bo dosti in da bo dobro.

Otrok zgorej. — Na Plužnjah pri Otaču umrl je stičilen otrok za opelklinami. Stavši so postili otroke same doma. Sedemletni deček zakuril je ogenj, pri katerem se je umelo mlajšemu krilce, da se je opelkel in potem v groznih bolečinah umrl.

Iz Podnalea nam pišejo: „Naš g. nadučitelj g. Ivan Krajušnik je po šestmesečni bolezni toliko okreval, da je prevzel zoper svoj učiteljski delokrog; zato je nadomestni učitelj, č. g. duhovni pomočnik, odložil pouk. Hvala mu za trud, kateri je imel pol leta z našimi otroci.“

Letos nismo mogli nič poročati o načodnih veselicah, ker smo bili osiročeni. Toda takoj potem, ko je zoper mogel delovati g. Krajušnik, začelo se je petje krepko razvijati in napredovati.“

Na Temljih (za Tolminom) imeli so koze ali runje. Toda ostale so osamljene v eni sami družini, katero so takoj ločili od ostalih vaščanov. Čajemo, da je tudi ta družina že prosta tega sitnega gosta.

Nova cesta. — Iz Podmelca do Klavž dogotovila se je letošnjo pomlad vožna cesta, ki bo — ako se izdela cesta od Sv. Lucije do Podbrda — povsem ustrezala potrebam tamošnjih prebivalcev.

Novo šolsko poslopje. — Iz Podmelca nam pišejo: „Zidanje novega šolskega poslopja je še vedno v pomisliku. V tem oziru se ni še nič posebnega ukrenilo. Začeli so zoper kopati kamenje. Stavbni prostor vznemirja razne kroge, osobito pa g. podjetnika, kojem obeta mnogo dobička? Podlaga se izvršuje. Nadaljevati se ne upam, ker ste že lani izrazili v „Soči“ v tej zadevi mojim trditvam nasprotno mišljenje“. — (Nekoliko več jasnosti bi morebiti ne skodovalo. Mi ne razumemo tega dopisača. Uredn.)

Na Kneži za Tolminom imajo še vedno prepir zaradi novega pokopališča. Napravljen je bilo že l. 1886. a se dandanašnji ni blagoslovilno in tudi ne bo, ako nekateri trdrovatneži ostanejo pri dosedanjih mislih.

Žid, ki zapusti dar za katoliško cerkev, je gotovo prav redek. In tako redkost doživel smo te dni. V Trstu je namreč umrl bogat žid David Morpurg, rodom iz Gorice, ki je zapustil 400 gld. goriškej židovski občini, 50 gld. za goriške reveže in 50 gld. za cerkev sv. Ivana.

Iz Brd nam poročajo, da c. kr. okrajno sodišče v Korminu je začelo pošiljati našim Bricem slovenska „vabila.“ Prav! Čas je že bil! Naj bi bil ta korak prvi v dosegu vsega onega, kar slovenskim Bricem tiče. — Od raznih strani v sodniškem okraju goriškem pa nam prihajajo pritožbe, da ljudje dobé marsikako kaško „vabilo.“ Posebno eden preiskovalnih sodnikov da rad le po laško vabi slovenske oklicane k sodišču. Ali je to pravično? Ko bo razpisana kaka sodniška služba v slovenskih okrajih, takrat pa bo dokazoval, da zná slovenski jezik v govoru in pisavi!

Trst in Istra. — (Tržaško namestništvo) storilo je odločilen korak proti magistratu. Izdal je v uradnem „Osservatoru“ naznanilo, naj se oni volilec, komej je magistrat reklamacije odklonil, obračajo načnost na namestništvo, katero je poklicano, da odločuje v drugi stopnji. — To je

* Ako so srečki namenjene za razprodajo tudi na tujem, med Nemci, onda bi bilo to umestno,

— drugače pa ne in kaže le nači slabost ter — hlapčevanje lakomnemu tujstu.

bil mrzel etrek za gospodo na magistratu. Pritožila se je brzojavno pri ministerstvu, a brez uspeha. Namestništvo gojelo sprejme reklamacije, kar bi lahko bilo usodepolno za lahonsko stranko. — Kakó se bodo vedli tržaški Slovenci, ni še določeno. Gotovo je toliko, da se bodo ravnali takó, kakor edino zahteva naša narodna čast in korist.

— („Edinstvo“) od sobote bila je zaplenjena zaradi članka o razpustu mestnega zastopa tržaškega, kateri je ponatisnila iz zagrebškega „Obzorja“. Mesto nje izšel je „Novičar“ v podvojeni velikosti.

— („Rojansko konsumno društvo“) prav vesel napreduje. Meseca marca imelo je 7534 gld. prometa. Naprej!

(„Delavsko podporno društvo“) v Trstu izdal je svoj račun za l. 1892; ki je pri bolniškem zalogu jako neugoden. Vseh podpornih udov je bilo 1076 možkih in 216 žensk; ki so prejeli več podpore nego so plačali tednin. Plačali so namreč 13.292 gld. 28 kr. prejeli pa 17.118 gld. 63 kr. Zato bo moral občni zbor povišati tednine. Bolniški zalog ima še dolg pri upravnem zalogu društva, kateri ima 11.387 gld. 89 kr. premoženja. Predsednik društva je g. M. Mandić, urednik in dejavnik poslanec.

(D. L. L. g. i. n. a.) postal je poreško-poljskemu škofu javno pismo, koje so priobčili razni slovenski in hrvaški listi. Pismo se glasi:

Presvitemu in prečastitemu gospodu

Ivanu Krst. Flappu,
škofu Poreško Poljskemu.

Presvitli in prečastni gospodi! V Premonturi, škofiji Puljske, v porabi je od pametive hrvaški jezik pri raznih cerkevih obredih, kakor pri pogrebih, krstih, ženitbah, blagoslovih itd., dočim nam dokazujo stare knjige, da se je v tamošnji cerkvi čitala vsa sv. maša v tem jeziku, in jih je se mej živimi, ki so odgovarjali pri takih (glagolski) sv. maši.

Prej malo meseci pričelo se je tam vršiti v latinskem jeziku vse ono, kar se je do sedaj vršilo v hrvaškem jeziku, in tako se je vršilo v velikem tednu vse latinski, kar se je do sedaj vršilo v narodnem jeziku.

Ljudje, ki so mi to pripovedovali, rekli so mi, da je ta prememba pohnjšljiva za narod in da narod ne mara v cerkev, in da je bila tamošnja cerkev na veliki črtki populutne — proti nave in pri takih srečanostih — skoro prazna.

Vi, presvitli gospod, kot učen človek, vedeti za te premembe. Tu se ne pravi več: ni suetni novotvariti (nihil inveniatur), ampak to je nekaj vse drugega v kvar cerkve in naroda.

Vi, presvitli gospod, kot učen človek, veste dobro, da ima hrvaški narod po Istri pravico, da se mu ohranj in dopusti v cerkvi vsaj ono malo narodnega jezika, kolikor ga je bilo kje v navadi do najnovješe dobe.

Po želji onih ljudij, da storim, kar morem, obračam se do Vašega gospodstva javno in v nadi, da zabranite svečano omjenje premembe, ker je v resnici slabo, presvitli gospod, da so v mnogih krajih po Istri ove brez pastirja, a še hujše bi bilo, ako ostanejo pastirji brez ovac.

Vašemu presvitemu in prečastnemu gospodstvu udani

D. r. M. L. a. g. i. n. j. a.

poslanec kmečkih občin zapadne Istre

V Pulji, dne 10. aprila 1893.

Kranjsko. — (V Jesenice) na Gorenjskem ustanovlje novo ognjegasno društvo. Pravila so bila že predložena dejavnemu vladu v potrdjenje.

(Pri zgradbi dolenjske železnice) zaslužna je zemlja delavca Štefana Lurzija, da je bil takoj mrtve.

(Požarji) so gospodarili tudi po Kranjskem prav hudo. Pogorela je vas Selce pri Ponikvah. Dne 10. t. m. gorelo je pri posetnici Marij Inglji v Komendi. V soboto pogorelo je v Domžalah 13 hiš. Revčina velika. — Poleg teh bilo je še več gozdnih požarov.

(Za „Narodni Dom“) v Ljubljani došlo je do nedelje že enajst načrtov.

(Nov park) ali umetni vrt napravili so v Ljubljani pred muzejem Rudolfinom. Rastline so kupili v Gorici.

(V Tržiču na Gorenjskem) streljali so v nedeljo popoldne v tarčo. Trgovci in bivši župan je ustrelil mesto v tarčo — naznajevalca, ki se je takoj mrtev zgrudil na tla.

(Nesreča z možnarij) so čedalje bolj goste. V nedeljo si je z možnarjem razstrelil obraz neki streljalec pri Sv. Križu blizu Tržiča.

(Gosp. Andrej Ferjančič), zaslužni državni poslanec kranjski bil je izvoljen na Slapu pri Vipavi za častnega občana.

Štajersko. — (V Celju) je neznani zlokovec pomazal hišo, v kateri se nahaja narodna tiskarna g. Drag. Hribarja. To je za tiskarno najboljše priporočilo!

(„Celjski Sokol“) priredil je 9. t. m. lepo veselico, pri kateri se je odličoval posebno tamburaški zbor.

(Celjski magistrat) kaže pri vsaki možni priliki nestrpno sovraščvo do

Slovencev. Takó n. pr. je neki Slovenec vzel v najem gostilno „pri mestu Gradič“, a magistrat mu ni hotel dati koncesijo, das je v isti biši že nad 30 let krčma. Slovenec se je pritožil na namestništvo, ki je koncesijo dovolilo.

(Okrožno sodišče v Celju) obsojilo je 10 t. m. šest krivih prisežnikov. Tisti, ki je pridočil šest prtič, da so po krievem priznali, dobil je 15 mesecev ječe, pride pa ad 4 do 5 mesecev. Prav!

